

A legjobb varázsige

LÁNG ANNA rajzai

Drorr, a sárkány már egy órája cikázott a levegőben, mert nem tudta eldönteni, miért indult útnak. Az egyik feje meggyőzően állította, hogy egy lovaggal kellene csatáznia a mező mellett. A középső feje szerint épp egy királylány elrablására indult a közeli királyságba. A harmadik feje meg azt mondta, az erdőbe tart, hogy találkozzon valakivel, de azt már elfelejtette, kivel. Addig-addig töprengett, míg elhatározta, hogy szépen sorban haladva megnézi mind a három lehetőséget.

A mező mellett leszállva hosszasan várakozott a lovagra, akivel csatáznia kellene. De nem jött senki sem.

- Talán késik vagy más időpontot beszéltünk meg! - mondta az egyik feje.

- Vagy már itt volt, és elkéstünk! - mondta egy másik feje.

Végül mind a három feje egyetértett abban, hogy nem a csatározás miatt indult útnak, így Drorr továbbrepült a királylány elrablására. A királyságba érve meglepődve hallotta, hogy a királylányt már korábban elrabolta! És ekkor egy csapásra az eszébe jutott minden.

- A királylányt már két hete elraboltam! - mondta az egyik feje.

- És egy hete meg is küzdöttem a bátor lovaggal a mező mellett, aki vissza akarta vinni őt a királyságba! - mondta egy másik feje.

- Isten nyugosztalja! - mondta mind a három feje egyszerre.

- Tényleg egy találkozóra indultam az erdő közepébe. Meg akartam kérni a varázslót, hogy

segítsen feljavítani az emlékezetemet, mert néha-néha kihagy!

Így aztán Drorr ismét útra kelt, és nemsokára az erdőbe ért, ahol a háromfejű sárkány végre találkozott az egyfejű varázslóval. Elpanaszolta, hogy az emlékezete már nem a régi, és erre szeretne gyógyírt kérni.

- Emlékezni akarsz? Figyelj ide, ez a legjobb varázsigé! - kezdte a varázsló lelkesen, de aztán hirtelen elakadt a szava... - Amikor kicsi voltam - folytatta végre -, hallottam egy titkos varázsigéről, ami memóriajavító hatású. De már elfelejtettem, hogyan kell helyesen elmondani azt a varázsigét, és nem emlékszem rá, hogy felírtam-e valahova - szomorkodott.

- Egy kicsit szenilis ez a varázsló, talán keresnünk kellene egy másikat! - súgta a sárkány egyik feje halkan a többinek.

Ezt látván a varázsló örömeben felkiáltott.

- Ez az! Már emlékszem! A varázsigé különlegessége, hogy halkan, a fülbe súgva kell elmondani!

A háromfejű sárkány gyorsan egymásra tette mind a három fejét, szelíden közelebb hajolt a varázslóhoz, és fülelve hallgatta annak suttogó szavait:

-!

A sárkány most már mindenre emlékezett, és a varázsló önzetlen segítségéért cserébe, „köszönöm” helyett mind a három fejével odahajolt a varázsló apró füléhez, és csak ennyit súgott bele:

-!

KOVÁCS ZOLTÁN TIBOR